

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

diligenti de for. comp. Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. & latè traditur per Imol. in c. cum contingat. de iureiur. ibiq. Abb. & in c. i. e. o. tit. & c. si quis presbyterorum. cum ibi not. de rebus eccles. non alien. & ita in terminis tenuit glo. in d. auth. si qua. & ibi Bal. & faciunt ea, quæ habentur per Aret. in confi. 14. col. 14. Respondetur & secundo, q. in casu nostro non valet intercessio facta per do. Margheritam, quoniam ipsa remaneret indotata, quia maritus, pro quo fideiussit, est inops, & non habet in bonis, unde posset mulieri de dotibus suis satisfieri per prædicta. ¶ Non obstat tertium, q. ipsa fuerit certiorata de beneficio uelciani, quia respondetur, hoc non prodesse in casu, quo pro marito intercedit, hi enim sunt diuersi casus, in quibus mulier ex uelciano iuuatur, uidelicet q. non fuerit certiorata, & q. intercedat pro marito, nã etiã in casibus, in quibus aliã non iuuaretur, ut in casu. l. si mulier. C. ad uelciana. ipsa iuuatur, quando pro marito intercederet, ut in d. auth. si qua. Non obstat ultimum fundamentum esse apparet. ¶ Et ex prædictis etiam resoluta remanet secunda difficultas, tum quia obstat statutum huius ciuitatis, quod renunciatio mulieris facta marito, uel alteri ad præiudicium hypothecæ, & iurium, quæ mulier habet in ultimis bonis mariti, nõ noceat mulieri, tum quia ex tali renunciacione non fit mulieri præiudicium, quando ea ex hoc enormiter læderetur, & indotata remaneret per ea, quæ habentur per Bar. in d. l. iubemus, & per alia, quæ supra deduxi, & ita ad fauorem do. Margheritæ concludendum esse dico. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Iniurias, & damna ab eo, à quo protectio debet provenire, sequi iniquum est.
- 2 Dolus, & deceptio uolenti, & scienti non inferitur. Et quando in scientem, & uolentem committi possit. num. 6.
- 3 Mulieres adolescentule ex fragilitate sexus, & ætatis simplicitate deceptæ, atque seductæ præsumuntur.
- 4 Filia patri renunciãtis, & in eius præsentia iurans non contrahere iuramento talis stare non tenetur, & illud sibi relaxari obtinere debet, propter eius enormissimam læsionem. nu. 9. & 12.
- 5 Filia, quæ cum patre contrahens fuit enormiter læsa, à patre circumuenta, & decepta de lege præsumitur.
- 7 Filia minor, & in potestate constituta si cum patre contraxit, illi renunciando, uel donando, ob metum reuerentialem patris contraxisse præsumitur, actusque est saltem iudicis officio rescindendus, etiam si ueniam ætatis ad effectum contrahendi impetrasset.
- 8 Metus iustus ad rescindendum contractum, an & quando ex sola reuerentia paterna, uel illorum, sub quorum cura, & potestate quis degit, indicatur.
- 9 Iuramentum dolo, & fraudulenter prestitum non est seruandum.
- 10 Enormissima læsio dolum similem dolo ex proposito arguit.
- 11 Contrahens cum adolescente statim consumpturo, & multo magis cum eo, qui sic contrahendo consumeret, & dissiparet, dolo facere dicitur, & contractus rescinditur.
- 12 Renunciatio, seu donatio etiam iurata facta patri à filia, concurrente fragilitate sexus, minori ætate, reuerentia paterna, ac enormissima læsione, filia non præiudicat, quin illam possit reuocare, non obstante iuramento, & actus geminatione, ac renunciacione beneficiorum, & priuilegiorum.
- 13 Et propter superuenientiam filiorum dicitur ipso iure reuocata, quamuis iuratum esset non contrahere etiam propter superuenientiam filiorum.
- 14 Statutum non principaliter, sed per indirectum super iuramento disponens ualet.
- 15 Dispositio c. quamuis. de pact. in 6. est exorbitans, & correctoria, & ultra casum in renunciacione expressum non extendenda.
- 16 Agere ad legitimam, & agere ad supplementum legitimæ differunt, &

- quanto tempore iuri utriusque præscribatur.
- 17 Pater, quod dotando filiam optimum consilium pro ea suscipiat, quando, & quomodo verum sit.
- 18 Statuto loci rectè disponitur, quod legitima ætas sit minor ætate, dumò in masculis nõ sit minor xx. & in feminis xxii.
- 19 Renunciatio cum iuramento facta patri à filia maiore, & ætatis propter dotem congruam à patre habitam, seu potius ualeat, & seruanda est, illique nullo modo filia contrahente, etiam prætextu cuiuscunque læsionis. & num. 22. Et non quantitas successione, aut legitimæ renunciata, sed utrum dos data, uel promissa fuerit congrua, consideranda, uidelicet, seu inualiditatem renunciacionis. nu. 21. & 26.
- 20 Dos data à patre filie in dubio congrua, & conueniens præsumitur. & nu. 26.
- 23 Renunciatio etiam cum iuramento patri à filia facta ui, dolo, tu quod non ualeat, & rescindi possit, de quo dolo intelligitur.
- 24 Renunciatio cum iuramento patri à filia facta per uiam doli, est omnino seruanda, non habita consideratione, an fuerit miter læsa, nec ne.
- 25 Vendens pro minori pretio, quam sit dimidia iusti pretij, si ei illud plus, quod res ualet, uelle donare, læsionem ultra dimidiam iusti pretij non potest allegare.
- 26 Enormissima læsio in filia, quæ patri ob dotem datam, uel ipsam renuntiavit, quomodo consideretur.
- 27 Præsentia, & interuentus consanguineorum, & iudicis in renunciacione patri à filia facta, & constitutione dotis à patre, seu promissa, omnem læsionem, doli, & metus præsumptionem, & paternam præsumptionem cessare facit. & nu. 28.
- 28 Statutum præsumens iuramentum à minore prestitum simul, & ui, dolo, ac fraude extortum, non habet locum in cum patre contrahente cum solemnitate, & præsentia parentum, ac iudicis.
- 30 Renunciatio legitima cum iuramento à filio, siue filia facta, præse de legitima, uel simpliciter, & generaliter de omni bonis ualida est, & efficax.
- 31 Læsionis non solum re ipsa, sed etiam ultra dimidiam iusti pretij medium tollitur, si in instrumento à maiore cum iuramento per uerba multum generalia renunciatum exceptionis doli, & actioni non uoluerit gestu, & non sic celebrati centum, & alijs iuribus.
- 32 Error, & læsio enormis allegari non potest, quando quis scit, & diligenter informatus aliquid fecit.
- 33 Informatio, & scientia præsumitur ex eo, quod quis non conuenire inuauit.
- 34 De certioratione, & informatione facta a creditur notariis, & reuocari.
- 35 Iuramentum in renunciacionibus interpositum quantum oportet remissum.
- 36 Filiam cum iuramento patri renunciantem posse contrahere quando procedat, & verum sit, & quando non.
- 37 Iuramentum est personale.
- 38 Filij, & heredes renunciacioni à matre factæ contrahere non possunt, quando mater ipsa non possit, & pelleretur. Etiam si filia uiuo patre, cui renunciauit, mortua esset.
- 39 Renunciatio facta à filia patri cum iuramento per uiam doli, nisi irrevocabiliter ualet, & bonorum donatorum donatam patrem transfertur.
- 40 Inter patrem, & filium ex contractu inter ipsos celebrato, & ratione iuramenti oritur obligatio.
- 41 Nepotem ita excludi, sicut eius mater excluditur, quomodo cedat.
- 42 Renunciatio facta patri à filia, quæ dotem, & alia in renunciacionem renunciacionis recepit, & vocauit se tacitam, & tacitam pro omnibus iuribus, & c. cum cessione dictorum iurum, uti suo facta, filij quoque ipsius renunciantis non solum simplicis renunciacionis, sed etiam uirtute successione obediunt.
- 43 Donatio propter superuenientiam filiorum non reuocatur ex eo, quod l. si inquam. C. de reuocan. dona. quando expresse est, ut etiam propter liberos nascituros, & superuenientes cari non possit.

Renunciatio etiam titulo donationis facta à filia in terminis e. quā
 nis. de pact. in 6. propter superuenientiam filiorū nō reuocatur.
 Dispositio. l. si unquam. C. de reuocan. dona. est à regulis iuris exor
 bitans, & loquens in donatione non extenditur ad renunciatio
 nem, nec de casu ad casum.
 Renunciatio non est propriè donatio.
 L. si unquam. C. de reuocan. dona. solum in mera, & simplici dona
 tione, non autem in ea, quæ sit ex causa, seu ob causam locū hēt.
 Renunciatio facta per mulierem etiam hoc expresse, quod per super
 uenientiam filiorum reuocari non possit, si dolus, & lēso inter
 uenerint, an, & quando filiis quoque nascituris praiudicet.
 Dolus quis consensum excludat, & quis non.
 Renunciatio, seu donatio facta hoc expresse, quod per superuenien
 tiam filiorum reuocari nequeat, an à filiis tanquam inofficiosa
 per etiam querela inofficiosa donationis reuocari possit.
 Querela inofficiosa donationis lapsi quinquennij excluditur.
 Querela in officiosa donationis non competit, ubi aliud remedium
 etiam extraordinarium competere potest.
 Filij, & parentes donatoris quoad querelam inofficiosa donationis
 parificatur.
 Donatio immensa facta filiis, siue patri, non potest ab alijs filij siue
 natis, siue nascituris reuocari, nisi usque ad legitimam iure na
 tura debitam.
 Nec etiam usque ad legitimam, quando illi fuit expresse, & cum
 iuramento renunciatum.
 Renunciatio matris mortui uiro patre, cui renunciauit: an, &
 quando filiis quoque noceat, ut ipsi ex eorum persona, & iure
 proprio ad successionem bonorum aui materni saltem ratione
 sue legitimæ admitti, & uenire nequeant.
 Quid, si aui maternus in testamento dictis filiis eius nepotibus ex
 filia prefata, quæ ei renunciauit, aliquid iure institutionis reli
 quit, & uoluit id omne in legitimam ipsi debitam imputari, an
 supplementum legitimæ petere possint.
 In legitimam debitam nepotibus ex filia an, & quando dos, & a
 lia data filis ab aui sint imputanda.
 In legitimam computatur oē id, quod testator expresse disposuit cōpu
 tandū esse, & si aliā regulariter, & in dubio nō esset cōputadū.
 Legitima nepotū ex filia quæ, & quāta sit, stante statuto, quod ad
 successionē intestati nepotes ex filia, & frater defuncti simul ad
 mittantur, superstitibus uero fratre, et plurib⁹ nepotibus ex filia.
 Legitima nō potest dici debita illi, qui ab intestato non potest succedere.

E P I T O M E.

RENUNCIATIO facta à filia maiore 18. anno, q̄ cū p
 sentia, & interuentu propinquorū, & iudicis in mani
 bus patris, & ad illius utilitatē titulo donatiōis, & cū
 iuramento oī hēditati paternæ, & legitimæ sibi debita
 in bonis patris, ac oībus bonis, & dotibus maternis,
 & auitis ad eā spectantibus scienter, & diligenter in
 formata renunciauit, ualet, & seruanda est, illiq; nec
 filia, quæ renunciauit, nec eius filij tā ex persona ma
 tris, q̄ ex psona sua aliquo mō ēt p̄tēxtu cuiuscunq; lē
 sionis, & doli p̄uenire p̄nt, si ex statuto loci mulier ma
 ior 18. anno pro maiore, & legitimæ ætatis habeat, &
 filia renunciat à patre dotē congruā, & alia receperit.
 Nec ob superuenientia filiorū bñficio l. si unq̄. C. de
 reuocā. dona. maxime si de illis expresse sit actum, ut
 per eos nequeat reuocari, nec per remedium querelæ
 inofficiose donationis post lapsum quinquennij à fi
 liis postea natis reuocari potest.
 Et filia, quæ, ut supra, renunciauit, patri prædefuncta
 nepotes ex ea nō possit ex p̄sona ipsorum ad succe
 sionem aui, etiam ratione legitimæ, uel eius supple
 mēti uenire, & quatenus ad legitimā, uel supplemen
 tū admitterentur, debere dotē, & alia ab aui filia ma
 tri ipsorum data in eam computari, demonstratur.

C O N S I L I U M XLIX.

R I A mihi principaliter discutienda pponū
 tur, q̄ tñ plura alia sub se p̄tinent: Primū ē,
 an D. Cornelia, quæ in manibus Petri pa
 tris sui, & ad illius utilitatē titulo donatio

nis, & cum iuramento omni hereditati paternæ, & le
 gitimæ sibi debitæ in bonis patris, ac omnibus bonis,
 & dotibus maternis, & auitis ad eam spectantibus, &
 pertinentibus renunciauit, ut in publico instrumēto
 continetur, renunciationi, & donationi prædictæ po
 tuerit cōtrauenire. ¶ Secundū est, utrum huiusmodi
 renunciatio, seu donatio ex beneficio l. si unquam. C.
 de reuoc. don. ipso iure ob superuenientiam filiorum
 dictæ do. Cornelia reuocata fuerit. ¶ Teriū est, quo
 remedio filij dictæ do. Cornelia post illius mortem
 possint talem renunciationem, seu donationem re
 uocare. ¶ Quartum, utrum filij prefate do. Corneliæ,
 quæ Petro patri suo prædecesit, ex p̄sona ipsorum,
 stante renunciatione prædicta, possint uenire ad suc
 cessionē Petri aui sui, ut saltem legitimæ suæ supple
 mentum consequi ualeant. ¶ Quintū est, præsupposi
 to, q̄ filiis dictæ do. Cornelia in bonis aui integra de
 beatur legitima, ex quo ipsi cū fratre aui defuncti cō
 currunt, utrū pro legitima ipsi debeatur tertia pars
 omnium bonorū Petri aui, an uerō solū sexta pars il
 lorū, ex quo ex forma statutorū ciuitatis Pifarū ad suc
 cessionē ab intestato simul nepotes ex filia, & frater
 defuncti uocantur. ¶ Redeo ad primū consultationis
 articulū, super quo Doct. in consilijs, & lēcturis uica
 rij fuerunt, & in occurrenti casu prima facie vī dicen
 dū do. Corneliā, si uiueret, posse dictā renunciatio
 nē, seu donationē iuratā reuocare, qm̄ f̄ab eo, à quo
 protectio, seu defensio provenire debuit, iniurias, &
 dāna sequi iniquum est. l. meminere. C. und. ui. & di
 cere potuisset, ut in simili inquit Imperator in l. data.
 C. de dona. se clādestinis, & domesticis, immo pater
 nis fraudibus subducta fuisse, ac metu quoq; reueren
 tiali impulsam ad renunciadū, & donandū ipsi patri,
 meritoq; sibi succurrendū esse, & quāuis t̄uolenti, &
 scienti dolus, aut deceptio inferri nō dicatur. l. cū do
 nationes. C. de transa. l. i. §. si. ff. de act. empt. Doct. in
 l. 2. C. de rescin. uend. l. nemo vī fraudare. ff. de reg. iu.
 & c. scienti. cum ibi not. cod. tit. in 6. f̄ex fragilitate tñ
 sexus, & ætatis simplicitate p̄sumuntur mulieres ado
 lescēntula deceptæ, atq; seductæ. l. cū de indebito. ff.
 de proba. in prin. Bar. in l. 2. in 4. q. C. de rescin. uend. &
 licet f̄ipsæ in p̄sentia patris, cui renūciauerunt, nō
 p̄uenire iurauerint, tñ tali iuramento stare nō tenen
 tur, & illud sibi relaxari obtinere debent, cū non iura
 mētū, sed periculum, & uinculū iniquitatis esse nemi
 nē lateat, ut dicit Bal. in rub. C. de rer. permūt. in uerf.
 itē quare donatio. f̄ filiam hanc quoq; ratione enor
 mis lēSIONIS à patre circumuentā, & deceptā lex præ
 mit, ut in l. si superstitē. C. de dolo. f̄ sic enim in scien
 tē, & uolentē dolus cōmitti potest, quandoquidem
 calliditate, & machinatione alterius quis ad sic p̄hen
 dū inducitur, ut in l. 4. §. si quis uolentem. ff. de libero
 homi. exhiben. in uerf. sed & si uolentem. l. i. §. 2. in
 uerf. persuadere. ff. de seru. corrup. per quæ iura Pau
 de Cast. in conf. 174. Contra superius & c. quod consi
 lium cōmuniter allegatur, similē quæstionem deter
 minauit, & ad fauorem filia consiluit, quæ pro libris
 quingentis uocauit se contentā & c. & opulentæ hæ
 reditati paternæ, iurq; petendi legitimā, seu eius sup
 plementū, ac bonis, & hereditati maternæ renuncia
 uit. Præterea f̄ qñ filia minor, & in potestate constitu
 ta cum patre p̄xit, illi renunciando, seu donando, id
 ob metū, & reuerentiam patris p̄sumitur fecisse, &
 ideo actus est de iure rescindendus saltē iudicis offi
 cio. l. i. §. que onē rādē. & ibi Bart. ff. quar. rer. actio nō
 da. l. i. C. si quacunq; p̄dicit. potest. etiam q̄ ueniam
 gratis impetrasset, ad effectum cōtrahendi, ut est tex.
 in l. i. C. de his, qui uen. etā. impetra. Et f̄ quamuis so
 la reuerentia paterna non uideatur sufficere ad p̄
 sumendum metum, sed necesse sit probare, min⁹

- precessisse, ad tradita per Bart. in d. §. quæ oneranda. & per Innocen. & alios in cap. causa matrimonij. de offi. deleg. & probatur in c. 1. & in c. accedens, extra de couerf. coniug. Bar. & alij cõmuniter in l. ad inuidiã. C. qd met caul. gl. in c. presens clericus. 20. q. 3. not. in c. insinuare, qui clerici, uel vouẽ. Imol. in l. si cõ dotẽ. §. eo autem tempore. & ibi Alex. ff. solu. matr. tñ hac nõ procedunt, qñcunq; interuenisset enormissimã læsio, qñ tunc enormis læsio vñã cū reuerẽtia paterna, seu aliarũ personarũ, sub quartũ cura, & administratione puella degit, iustũ merũ induci, ac presumi facit ad rescindẽdum cõtractũ, seu renunciationẽ ab ea factã, ¶ & idẽ ex prædictis do. Cornelia potuit dicere se enormissimẽ læsam; & cõsequẽter donationẽ, & renunciationẽ patri factã rescindẽdã esse, nõ obstante eius iuramẽto, qd seruandũ nõ est, qñ dolo, & fraudulẽter fuit prestitũ. c. cū contingat. de iureiur. c. licet. eod. tit. in 6. c. quãuis. de pact. in 6. & auth. sacr. pub. C. si aduers. vend. nam secundum omnes ¶ enormissimã læsio doliũ similit̃ dolo ex proposito arguit. l. si quis cū aliter. cum ibi not. ff. de verb. obl. Bar. in l. si focieratẽ. §. arbitrorũ. ff. pro socio. & scrib. in c. quinta ualis. de iureiu. & l. d. auth. sacramẽta puberũ. & l. 2. ff. de dol. except. quo fit, vt nõ obstante vinculo iuramẽti potuerit do. Cornelia renuciatiõni, seu donationi reiteratã, ac sepius factã cõtrauenire, pro vt in simili casu pulcherrimẽ cõsuluit Paul. de Cast. in cõsil. 302. notandũ est & c. lib. 3. secundum impressionem nouã; ibi. n. filia patri præsentĩ, & ad eius vtilitatẽ successioni paternã, & iuri agendi, ac petendi legitimã, nec nõ bonis, & hereditati maternã iam filie acquisitẽ cum iuramẽto pro parua dote respectiue ad bona paternã, & maternã renuciauerat, & postea pater fratrem suũ instituerat, & demũ mortuo patre ipsã filia ad instantiam patris primã renunciationẽ ratificauerat, & de nouo illi renuciauerat, seu donauerat, qd est fortius, & nihilo minus Pau. de Cast. ibi cõsuluit, renuciatiõnem iurata nõ nocere ipsi filie, & tam de iure ciuili, quã canonico, ac diuino, & tam in foro cõtentiõlo, quã animã filia nõ nocuisse, vt in c. fi. 17. q. 4. & idẽ dixit donationem, seu renuciatiõnẽ omnino de iure reuocandã fore. ¶ Tertio ¶ si ille, qui cū adolescente statim cõsumpturo contrahit, dicitur dolo facere, & ob hoc cõtractus rescindit. l. si cū sciret. ff. de vscap. p. empto. l. qd si minor. §. restitueret. ff. de minorib. l. si non. §. adolescens. ff. mand. ergo à fortiori hoc dicendum est, quando quis cõtrahit cū illo, qui sic cõtrahẽdo consumere, & dissipare dicitur, vt in casu occurrẽti contigit, in quo filia renunciando, & donãdo patri cõsumpsisse, & dilapidasse censetur, quia ob modicũ respectiue renunciauit, vt ¶ cõsuluit Pet. de Anch. in cõsil. 36. aliã 38. pro clariõri decisione, & in cõsil. 34. 1. pro maiori & c. in vlt. dubio. in quibus locis idẽ videtur velle per motiua, quẽ ipse facit, non solum in muliere minore, sed etiã in maiore, & hoc idẽ in aliis pluribus consiliis affirmare uidetur, vt refert insignis præceptor meus do. Barth. Sozi. in suo cõsi. 263. in 4. col. lib. 2. vbi per totum satis amplẽ, & doctẽ cõsuluit ad fauorem filia contra patrem, seu patruũ, & allegat infinitos doct. hanc partem tenẽtes. Et profectò hac opinio mihi videtur cõmunis quãdocunq; concurrunt ea, quã in hoc casu cõcurrere uidẽtur, videlicet fragilitas sexus, minor ætas, reuerẽtia paternã, & enormissimã læsio: tunc enim renuciatio factã à filia sibi effectualiter nõ præiudicabit, quin illam possit reuocare, nõ obstante iuramẽto, & actus geminatione, & renuntiatione beneficiorũ, ac priuilegiorum, vt ibi latius per eum, & per Feder. de Sen. in cõsil. 194. Et ¶ qd plus est, do. meus in d. cõsi. 263. in ult. col. uoluit prædictã procedere, etiã si in instrumento renuncia-

tionis, seu donationis factã patri fuisset iurata, cõtraueniẽdo etiã propter superueniẽtiã rorũ, in quo casu, & si donatio factã non dicatur iure reuocari ex dispositione. l. si unquã. C. de reuocata. & p. Bar. in l. titia. §. Imperator. ff. de legat. d. l. si vnquam. in l. 1. & in l. si totas. & ibi doct. C. offi. dona. & per Imol. in c. fi. de donatio. tñ cõmte enormissimã læsione, sexus fragilitate, minoritate, & reuerẽtia paternã, scẽus dicendũ est, qd superueniẽtiã filiorũ ipso iure dicatur reuocata, hoc casu saluat id, qd uoluit lo. And. in addit. ad in tit. de instrumen. edit. §. porro. in ult. additio. fert, & sequitur Sali. in d. l. si unquã. & fuit de m. Roma. in cõsil. 268. nõ est dubiũ & c. & in casu cõgenti hoc sequitur, & corroborat do. meus in d. in ult. col. itaq; etsi in instrumẽtis, de quibus agidit fuerit, etsi liberos habuerit & c. prout dictũ adhuc tñ concludendũ uidetur esse ad fauorem quã opinione doct. antiqui equiores, uerũ magis cõmunẽ esse attestatur, & illã sequuntur P. de Cast. in dictis cõsil. 174. & 302. in 2. lib. ubi nõ set melius, & clariũ ad fauorem filia renuciatiõni, sed nõ refero aliter verba ipsius, quia sua sua videri possunt sequi et Pet. de Anch. in d. cõsi. cõsil. 34. 1. & in aliis cõsiliis relatis per do. meum cõto cõsi. 263. qui istã opinionẽ dicit esse sequẽtẽ, & q. iniusus, ac iniquus iudex esset, qui cõtrafiliã dicaret: idẽ sequitur Corn. in repet. auth. sacramẽta puberũ, in 42. col. C. si aduers. vend. Philip. Ferr. alij Moder. in d. c. quãuis. de pact. in 6. Pet. de Anch. in c. accessorium. de reg. in. in 6. & in c. 1. de conchar. 23. Ant. de But. in cõsil. 45. iuris rigor & c. d. c. cum cõtingat. in 8. col. verbi. 4. casus. & ibi Al. penul. char. uerũ, nonus casus & c. Dec. in cõsil. uisã renunciatione & c. Cuma. in cõsil. 180. Al. cõsil. 107. quatuor sunt & c. in 1. lib. Aret. in cõsil. Andr. Sicu. latissimẽ in cõsil. 2. 1. col. 5. lib. 1. & 53. lib. 2. Corn. cõsil. 11. 1. 24. & 2. 14. lib. 3. & cõsil. lib. 4. cum aliis multis, quã ad hoc possent alleg. ¶ Prædictã etiã confirmari videntur ex statuto cõtis Pisarũ sub rubrica de iuramẽto prestito à minoribus, quo cautũ est, qd si minor, siue masculus, siue femina iurauerit in aliquo actu, uel cõtractu, interueniente quacũque solẽnitatẽ, & quacũque auctoritate tutoris, & iudicis & c. tale iuramẽtum intelligi esse fictũ, simulatum, & dolo, fraude, vi, & contra bonos mores prestitũ, & exactũ, seu extortũ, & pro nõ prestito habeatur et minori nõ preiudicet quo minus possit infringere actũ tam per uia m. tis, quã per alia iuris remedia, vt in dicto statuto tñ cõtinetur: ergo infertur, qd in casu nostro p. do. Cornelia, non obstante iuramẽto suo, potuit tra renuciatiõnem, seu donationem factã patri enormem læsionem venire, nec in ea potuit habere locum dispositio d. c. quãuis. vbi excipitur casus filia dolo, vi, uel metu iurasset: Et ¶ huiusmodi statũ sic disponens non annullando principaliter iuramentum, nec super eo principaliter disponendo, sed indirectum fingens, ut supra, de iure est ualidũ illique standum est, vt uoluit Barto. in l. cõpopuli. ff. de iustitia & iure, ac alij ibi, Bald. & cõmuniter in dicta authentica sacramentorum, ibique Moderni repetentes in secundã ratione. Præterea domina Cornelia solum renunciasset iuri petendi legitimam sibi debentem in bonis paternis, non autem iuri agendi ad supplementum legitimã, ergo ¶ dispositio d. c. quãuis, quẽ est exorbitans, & correctoria, non est ultra casum in renunciatione expressum expressum, quia ¶ aliud est agere ad legitimam, & aliud ad sup-

mentum illius, nā aduersus ius agendi ad supplemen-
tum non præscribitur, nisi spatio triginta annorum,
sed ius agendi per querelam inofficiosi testamenti ad
legitimam spatio quinque annorum præscribitur, ut
habetur in l. si quis filium. in fi. C. de inoff. testa. l. si. C.
de inoff. dona. l. scimus. §. illud. C. de inoff. testa.
iuncta l. omnimodo. cum ibi no. eo. tit. & hoc expres-
se sentit Paul. de Cast. in d. conf. 302. in 2. lib. notandū
est & c. Nec aduersari videtur, q̄ pater cōueniēter,
& congruēte dotando, & ob dotem congruam filia da-
tam recipiendo renunciationem, & donationem sibi
ab ea factam præsumitur optimū consilium pro filia
suscepisse. arg. l. nec in ea. in fi. de adulter. & ideo de
buit valere, quod factum fuit, quia responderetur hoc
verū esse in dubio, sed in casu claro, qualis est noster,
in quo de manifesta lesione filia constat, secus est, q̄a
in incertis, & non in certis locus est cōiecturis. l. con-
tinuus. §. cū ita. ff. de verb. obli. Præterea illud est uerū
in patre filiam simpliciter, & non correspectuē dotē
te, ut voluit Alex. in con. 51. col. 2. in 7. vol. secus quā
do cōueniēter dotasset filiam ob maximam bono-
rum renunciationem, seu donationem per prædictā.
¶ Ceterum secundum ea, quæ mihi in facto præsuppo-
nuntur, diligentius cogitando, nō obliuiscens præmis-
sis, contrariam opinionem in casu occurrenti de iure
veriorē esse puto, q̄ do. Cornelia, si uiueret, nō pos-
set contra suā renunciationem iuramentum firmatū
uenire, præsupposito, prout mihi in facto proponitur
q̄ ipsa tempore, quo secundam renunciationem, seu
donationē patri fecit, esset ætatis annor. 18. & ultra,
& sic esset maior ann. 18. quo fit, ut in ciuitate Pisarū,
in qua hæc causa discutitur, ipsa tunc censeretur, & el-
se decerneret simpliciter maior, & idonea per se ad cō-
trahendum, sicut in aliis locis ceteri maiores 25. an-
nis per se simpliciter possunt contrahere, & sibi præui-
dicare, quia ex dispositione statutorum dictæ ciuita-
tis (ut præsupponitur) maior ætas, & legitima conside-
ratur, quæ excedit annū 18. sicut regulariter, & de iure
communi maior & legitima ætas dicitur illa, quæ
25. annū excedit. Et hoc de iure potuit introducere
statuti loci quoad subditos suos, & in suo territorio,
tum quia constitutio legitima ætatis maioris, uel mi-
noris est de iure positio, & à lege ciuili inducta, c. in
præsentia. de proba. & per totum ff. & C. de minorib.
cum aliis similibus titulis, & probatur argu. tex. in l. si.
C. de iis, qui ueniāt. impetr. ergo potest hoc muta-
ri, & alterari per statuta loci, & per ius ciuile. l. tutelae.
C. de cap. dimi. l. oēs populi. ff. de iust. & iur. §. pen.
habet. de iur. natur. gen. & ciuili. canonistæ, & ibi dixi
in c. 1. de constit. & facit c. proposuit. de cōcess. præb.
tum etiam quia optimè hoc probatur in d. l. fin. C. de
his, qui ueniāt. impetr. iuncta l. 1. & 2. eo. tit. ubi ætas
legitima in dubio dicitur illa, quæ est 25. annorum. &
tamen si specialiter, & expressè aliter statutum, & ordi-
natum fuerit ab eo qui ius, & potestatem hoc faciē-
di habet, ualeat, & obseruatur, dummodo in masculis
quidem statuatur, & disponatur, q̄ legitima ætas non
sit minor 20. anno, in foeminis autem non sit minor
18. anno, ut in d. l. 2. & facit id, quod ponit Sali. & alii
in authent. nouissima. & in authent. unde si parens. C.
de inoff. testa. dum concludunt legitimam posse mi-
nui à statuto ciuitatis, quoniam legitima constitutio
dicitur esse de iure positio, quāuis legitima ipsa, hoc
est successio filiorum sit de iure naturali, seu gētium.
l. cum ratio de bon. damna. c. ius naturale. 1. dist. 1. scri-
pto. in fi. ff. und. libe. cum si. ira dicendum est de ætate
legitima, quoniam & si etas ipsa dicatur esse de iure
naturali. d. l. si. C. de his, qui ueniāt. impetr. & in l. qui
habet. ff. de tutel. tamen constitutio etatis legitime di-
citur esse de iure positio, per totum C. de iis, qui ue-

ni. et. impetr. & ideo dixit Bal. in l. unica. in pen. col.
in vers. 3. quero. C. de inofficio. do. quod ex quo dispo-
sicio l. hac edictali. C. de secun. nupt. quæ fuit introdu-
cta ad fauorem filiorū primi mariti, dicitur esse de iure
positio, ea tolli potest per statutum loci, & plura
alia in simili cumulari possent, quæ de industria breui
tatis gratia omitto. Ciuitas itaq; Pisarum benè statuit
q̄ maior, & legitima ætas saltē in foemina dicatur, q̄
quis excedit 18. annum, quāuis fortè idē dici possit et
in masculis per prædictā, licet aduersari uideatur text.
in d. l. 2. sed nō discutio, quia in præsentia hoc nihil ad
nos. ¶ Stante igitur ex huiusmodi ordinatione, quod
do. Cornelia fuerit tempore secundæ renunciationis
legitimæ etatis, & maior, ex quo tūc erat maior 18. an-
no. sequitur, q̄ renūciatio facta ab ea cum iusto pro-
pter dotem habitā, seu promissā à patre, (q̄ dos fuit
conueniēs, & cōgrua, attentis facultatibus uiri, & pa-
tris do. Cornelia, nec non attenta consuetudine loci,
iuxta tex. in l. cum post. §. gener. ff. de iur. dot. cum fi.
item quia, attēto q̄ dos data fuit à patre filia, in du-
bio debet præsumi congrua, & conueniens, quia pa-
ter dotando filiam optimū consilium pro ea in du-
bio cepisse dicitur d. l. nec in ea. in fin. de adult. ut etiā
notabiliter declarat Paul. de Cast. in conf. 400. secun-
dum nouam formā incipiente in Christi & c. Visis, &
ponderatis omnibus & c. in 2. lib. ualuit, & seruari de-
buit, illiq; nullo modo filia contrahere potuit. Et in
hoc casu, ut hoc statueret etiam cōtra ius ciuile, ema-
nauerit dispositio d. c. quāuis. de pac. in 6. ut attestatur
Arch. Ioā. And. Domi. & Moder. oēs ibi, qui dicūt per
illum tex. q̄ si filia maior, & legitima ætatis renuncia-
uerit successioni paternæ cum iuramento in manibus
patris pro dote sibi data, seu promissā, non potest am-
plius contrahere, sed iuramentum, & renunciatio-
nem obseruare tenetur, quoniam iusiurandum semper
seruandum est, dummodo illud seruando nō uergat
in detrimentum salutis æternæ: sed huiusmodi iuramē-
tum censetur licitum, & iustum, ex quo ipsi filia fuit
de dote congrua, & conuenienti succursum secundū
doc. ibi, & in terminis per Pet. de Anch. in d. conf. 38.
nec non do. de Rota in deci. 830. hoc præsupponunt,
21 ergo & c. Et notandum est etiam ex mēte illius text.
& docto. ibi, quod ad validitatem, uel inualiditatē re-
nunciationis iuræ solum consideratur dotis consti-
tutio, seu illius promissio, non autem quantitas suc-
cessionis paternæ, an illa fuerit magna, uel parua, nec
etiam attenditur quantitas legitimæ debite filie iure
nature, & an dos fuerit ei cōueniens, seu dispar, ut ibi
colligitur ex generalitate uerborum illius. tex. sed so-
lum, utrū dos data, seu pmissa fuerit cōgrua. Et hæc
partē, & opinionē sequuti sunt ferè omnes doct. in fi-
lia maiore, & legitime etatis, ut ipsa prætextu ciuile
que lesionis non possit contra renunciationem, & iu-
ramētum suū uenire, ad tradita per do. de Rota in d.
decisione, & ultra doc. canonistas in d. c. quāuis. quos
supra retuli, hoc idem tenuerunt Ang. in l. si quis pro
eo. uerf. item adde. ff. de fideiussō. Alex. in conf. 221.
uisa facti narratione, in 2. uol. in 2. col. conf. 59. uiso in
strumēto. in 1. uol. & 39. uiso statuto. in 4. vol. in conf.
42. supra premisso, in 1. uol. in 1. col. & 53. uis & c. in
3. uol. in 7. & 8. col. Curtius antiquior in cōf. 43. super
facti contingētia. Pau. de Cast. in conf. 216. præsuppo-
sito sine p̄iudicio & c. in 2. col. & in conf. 416. uiso p̄iud-
cto, in 2. lib. in 1. col. qui loquitur in casu, quo filia pro
dote data renunciauit etiam ex titulo donationis bo-
nis paternis, & maternis cum iuramento, & ibi cōclu-
dit filia, & eius filios non posse contra renunciationē
uenire, & in conf. 418. eo. lib. ubi optimè loquitur. Vi-
de etiam Ioā. de Imol. idē sequentē. in c. si uero. de iu-
reint. & in c. uenerabilem. de elect. & Paul. de Cast. &
Modernos

- Modernos repetentes in d. auth. sacra. puberum. in 3. col. Rom. in cōf. 437. in casu proposito. in fi. & Alex. in locis alleg. & maxime in d. cōf. 42. dicit, q̄ quam uis tex. in d. c. quāuis. excipiat casum, quādo dolo, aut ui, vel metu esset iuratum, tamen secundum eū debet intelligi de dolo ex proposito, & nō de dolo re ipsa, quia ille propriè non est dolo, ut habetur in l. si quis eū aliter. ff. de verb. obl. in l. 2. C. de rescin. uen. & in c. dilecti. extra de contrahen. empti. quicquid secundū Alex. dixerit Pet. de Anch. in c. i. de cōf. & Ant. in d. c. cum cōtingat. ¶ Præterea ¶ cū in casu occurrenti facta fuerit renunciatio per uia etiam donationis, sequitur, q̄ illa ob iuramētū est omnino seruanda, non habita cōsideratiōe, an fuerit enormiter læsa, nec ne, quia in donatione enormis læsio non debet esse in cōsideratione, sed sola liberalitas. l. i. ff. de donatio. c. 1. eo. tit. aliās semper dici posset donatorē esse enormiter læsum, & cōsequenter ipsum nō teneri ad obferuantiā donationis iurata, contra tex. in d. auth. sacramenta puberum. & ibi gl. in uerb. contractibus. & doctores communiter ibi dicūt illum textum etiā in cōtractu donationis iurata locū habere. Hinc videmus, ¶ q̄ quando venditor, qui fecit venditionem pro minori pretio, q̄ sit dimidia, dicit se illud plus, quod res valet, uelle donare, tūc nō attenditur læsio pretii ultra dimidiam, de qua in d. l. 2. & in d. c. cū dilecti. ut uolunt Nico. de Matha. Bar. Bald. & alij in d. l. 2. Alex. in cōf. 53. lib. 3. Paul. de Castr. in d. authen. sacramenta puberum. in 3. col. & in cōf. 216. Rom. in d. cōf. 437. Quinimmo in casu occurrenti ipsa dō. Cornelia nō potest dici tam enormiter læsa, & cōsequenter, ut renunciatio, seu donationi suæ possit contrauenire, nā ¶ in hac materia ad hoc, ut filia possit dici enormiter læsa, cōsiderari debet huiusmodi læsio respectu dotis datæ utrum fuerit cōgrua, & cōpetens, tam attentis circumstantiis, & cōditionibus, de quibus in l. cum post. §. gener. & in l. si filia. ff. de lega. 3. quā et respectu legitimæ aliās sibi de iure in bonis paternis debita, iuxta not. in l. sancimus. per Sal. in fi. C. de nup. & in authen. res quæ. per illum tex. in 2. nota. C. comm. de leg. cum similibus traditis per Alexand. in cōf. 69. super primo dubio. in 1. uol. in 1. col. & in cōf. 7. uis & c. in 2. uol. in 3. col. & in cōf. 83. uis & c. in 4. uol. nō autem habito respectu ad vniuersā bona paternā, & maternā, aut auita, quibus renūciasset uel quæ donasset, nā quando pater congruam dotem filia, ut supra, dedisset, uel aliter constituisset, etiam si filia possit dici læsa ultra dimidiā iustæ æstimationis bonorum matris, ac etiā legitimæ sibi in bonis paternis debita, tamē non posset conqueri, q̄ incongruenter, seu incompetenter fuisset dotata, & enormiter læsa, dummodo alijs respectibus, ut dictum est, dos diceretur esse cōgrua, uidelicet attentis facultatibus uiri, cōsuetudine domus, & patriæ, & conditione, ac statu paterno p̄ iura supra allegata, eū semper præsumendum sit, ipsum patrem optimum consilium pro filia cœpisse. l. nec in ea. in fi. ff. de adulter. eū similibus. & ita in terminis uoluit Paul. de Castr. in cōf. 108. Sup. primo quæsito. in 7. dubio. & in d. cōf. 400. & 2. lib. secundum impressionem nouam, & in cōf. 418. eodē libro, & habetur etiam per Alexan. in cōf. 140. in 2. uol. in 3. col. ¶ Præterea ¶ in constitutione dotis facta patre, & in renunciatione bonorum facta à filia interuenerunt duo, aut tres proximiores cōsanguinei, & præsentia, ac auctoritas iudicis ordinarij non solum semel, sed etiam bis, ut constat ex instrumentis superinde confectis, ergo cessat omnis præsumptio læsionis, doli, fraudis, & metus, & præsertim patris, qui ob affectionem, & charitatem paternam

nam congruenter dotando præsumitur (ut dictum est) optimum consilium pro filia cœpisse, & præsumitur debet illā uoluisse decipere, nec defraudare, cū cœsatur dilexisse illam, quā seipsum, & aliam liber personam. l. liberorum. ff. de uerb. sig. & per in l. transactio. C. de trans. & ibi Bar. & alij, cū, q̄ præsentia cōsanguineorū facit cessare reuerentialem, & paternā. de quo in d. l. 1. §. querenda. idem dicit Bart. in l. si. neri. itē quaro. ff. de aliquem testa. prohib. & ponit do. Anto. in c. matrimonij. de offic. deleg. secundum Bar. & d. ex d. l. transactio colligitur ratio, quare per locorum introductum fuerit, q̄ in contractibus licet, & minorum consensus propinquiorum præsentia iudicis requiratur, & adhiberi debet. ¶ Nec obstat statutum ciuitatis Pisarum sub re de iuramento prestito à minore & c. quod præ iuramentum fictitum, simulatum, & ui, de fraude extortum, quia primo loquitur in minore uel esset masculus, siue femina: sed in casu nostro Cornelia saltem tempore, quo fecit renūciationem, quam obseruandam, & considerandam, secundum, erat maior, & legitimæ ætatis, attēta statum dispositione, ut supra dictum fuit, ergo & de responsōe, ¶ illud statutum non debere intelligi nec procedere, q̄n filia ageret, seu cum patre maxime cum solennitate, & præsentia propinquiorum ac præsentia iudicis, tum propter præsumptionis paternæ, tum etiam quia omnis dolo, & tū ob præsentiam iudicis, & propinquorū cessat, ut supra, prout in terminis istis uoluit Paul. Castr. in d. cōf. 418. Præterea, ut tēgi, ¶ ipse pro qui, & iudex ordinarius bis interfuerunt cum causa cognitione in renunciatione facta per filiam ergo præsumptio est, q̄ ipsa renūciatio fuerit deliberata, ut colligitur ex no. per Bal. in tract. de testis posito sub rub. C. si quis aliquem testat. penul. char. gl. in c. si quis iratus. 2. q. 3. in gl. si fuerit facta sine errore, & absq̄ læsione, ac fraude not. per glossam in c. ex literis. de diuor. & per Bar. l. cum scimus. in fi. C. de agric. & cens. lib. 1. & facit quæ habentur per scrib. in c. 1. de treug. & pac. & Moder. in c. si cautio. de fide instr. ubi Abb. & alij per Andr. Sicul. in cōf. 17. in 2. lib. & ideo illa illa fraudis, læsionis, & metus reuerentialis patris quæ in prima renunciatione oriri, & præsumi possit, purgata uidetur ex secunda renunciatione ex intervallo post primam, in qua etiam propinquiorum do. Corneliæ, & auctoritas iudicis ordinarij, qui adhibuerunt diligentiam, & auctoritatem, interueniunt. ¶ Accedat ad hæc, quod ¶ renūciatio facit filius, aut filia de legitima sibi in bonis paternis aut maternis debita, seu debenda, dicitur efficax, & lida, quando fit cum iuramento, siue fiat expressè legitima, prout euenit in casu presenti, siue generaliter, & simpliciter de omnib. bonis, ut declaratur per illum tex. in l. si quando. in fi. & in prin. itē per de Castr. C. de inoff. testa. & Bald. in l. cum donat. in fin. C. de inoff. donat. Ang. in l. si quando. §. 1. ff. de inoff. testa. & Bal. in l. si quando. §. 1. & quamuis circa fi. C. de fideicom. & Alex. in cōf. 108. Perfectis in 5. uol. ubi plura ad hæc allegat. ¶ Præterea ¶ in ultimo renunciationis instrumento renūciatum fuit cum iuramento, & cum auctoritate ac præsentia premixtis exceptioni doli mali, & ceteri non utiliter gesti, & non sic facti, & celebrati contractus, & aliis iuribus per uerba multum generalia & pregnantia, perque uerba, & per renunciationem huiusmodi à maiore factam uidetur renūciatio exceptioni læsionis dimidiæ, uel ultra dimidiā, &

medito, quod datur ratione deceptionis, & lationis re ipsa taliter, qd si pater, vel eius heredes his de causis cō uenirentur, contra illos obstat exceptio doli, ut col ligitur ex iis, quę notat Bal. in l. 2. in 4. q. C. de rescind. vend. p. tex. in l. quaritur. §. si uenditor. ff. de edic. & arg. l. si quis cum aliter. ff. de uerb. oblig. per Ale xand. ¶ Rursus tunc in instrumento dicatur, qd scien ter, & diligenter informata ipsa do. Cornelia p̄dicta fecit &c. sequitur, qd error, & enormis latio allegari non potest, ut dicit Bal. in d. l. 2. in 7. q. in fi. & in l. ma ter. in 3. col. C. de rei ued. & de informatione, & sciē tia p̄sumitur ex eo, qd quis iurauit non contraueni re &c. ut singulariter uoluit Bal. in l. 1. in fi. verb. C. de reb. cred. & Ioā. And. in d. c. quamuis. & de certiora tione, & informatione facta creditur notario sic asse renti, ad tradita per Alex. in consi. 61. uisio processu. in 2. uolu. in 2. col. & arg. eorum, quę uoluit Bar. in l. fi. §. idem quęsiuit. ff. de cond. indeb. & in l. si dari. in fi. ff. de uerb. obliga. & per eundem Alexand. in consi. 42. in 1. uolum. in 5. col. & in consi. 53. in 3. uol. in 7. col. & t̄ quantum operetur iuramentum in huiusmodi renū ciationibus interpositum, colligitur ex tex. cum glo. in c. ex scripto. & ibi Bald. in ult. no. de iureiur. cū similibus allegatis per Alexan. ad propositū in l. scien dum. in 12. col. ff. de uerb. obliga. & in rub. eodem tit. circa finem. & in consi. 42. in 1. uol. in antep. col. Ioā. de Imol. latē in d. c. cum contingat. in penul. col. cir ca fi. de iureiur. cum aliis allegatis per Alexan. in d. l. sciendum. ¶ Et ex p̄missis uidetur, quod stantibus p̄dictis plenissime relatis, etiam si domina Corne lia fuisset minor uiginti quinque annis, sed maior pu pillari etate, tamen ratione iuramenti non possit, si uiueret, renunciationibus, ut supra, factis, & gema natis contrauenire. per tex. cum ibi not. in d. ista auth. sacramenta puberum. & in d. c. quamuis. quę iura etiam minores doli capaces ligant: quanto magis ergo hoc dicendum est, cum ipsa tempore secundę re nunciationis maior, & legitima etatis esset ex forma statutorum ciuitatis Pisarum, ut mihi in facto p̄supponitur, secundum quę maior, & legitima etas censetur non solum illa, quę excedit 25. annum, sed etiam 18. saltem in fœmina. argu. l. 1. & 2. cum l. fi. C. de his, qui ueniam etatis impetr. iunctis iis, quę ad propositū supra adduxi. ¶ Et ex his omnibus pro hac secun da parte allegatis, & consideratis, colligi potest respo sio sere omnibus ijs, quę supra pro alia parte confide rata fuerint. Preterea & secundō omnibus in contra rium facientibus, & p̄sertim doctoribus, qui com munitur in lecturis, & consilijs uoluissē uidetur, filiā cum iuramento renunciantem posse cōtrauenire ha bita licentia, & impetrata habilitatione prius à iura mento, iuxta ea, quę habentur in c. 1. per scrib. de iure iur. & per Dec. in consi. 180. per Imol. in d. c. cum con tingat. ac etiam per doct. in d. authen. sacra. pub. cum similib. responderi potest generaliter, quod illa opi nio communis, & allegata pro illa parte procedunt, locumq; habent in filia, seu fœmina minore, & quę non esset legitima etatis, at secus est in illa, quę esset maior, & etatis legitima, qualis erat do. Cornelia tē pore saltem secundę renunciationis, quę non simpli citer fuit exclusā à legitima sua, nec à successione pa trerna, cum pater in suo testamento, ultra quod illi de derit dotem ducatorum quingentorum, & correda ducatorum centum, & quinquaginta, necnon ius, & facultatem se reducendi ad habitandum in domo pa trerna, quousque ipsa uiueret, & uidua staret, illi etiam titulo institutionis reliquerit ducatos ducētū & quin quaginta, & alia, de quibus in testamento Petri patris ipsius habetur: quo fit, ut possumus dicere, nos esse in casu, in quo pro ipsa filia in indiuiduo cōsuluit Dec.

in consi. 181. satis notabilis. qd &c. in 1. col. qui in casu proposito dixit, filiam non fuisse enormiter lasam, propterea, quia fuerit data dos 400. florenorū, & de hereditate patris quingētos florenos habuit, quibus omnibus computatis ipsa filia legitimam integram, uel quasi integram consequuta fuerat, pro qua parte etiam consuluit latissime Corn. in consi. suo 11. in 3. lib. qui omnino inspiciatur. ¶ Vtrum autem filij do. Cornelia, quę (ut supra dictū fuit) Petro patri suo p̄decessit, possint ex persona matris contrauenire, & renunciationē maternam reuocare p̄textu enor mis lationis, ex quo ipsi non dicuntur uinculo iura menti astricti, cum t̄ illud sit personale, ut dixit Bal. in l. generaliter. C. de reb. credit. c. ueritatis. de iureiu ran. cum ibi not. per Doct. & ibi Inn. & Bal. in c. 1. §. item sacramenta. de pac. iuram. fir. cum si. allegatis per Alex. in d. l. 1. in addi. ad Bal. uidetur concluden dum, qd non, qm̄ si uolunt contrauenire tanquam hæ redes matris non possunt, quia factum illius ratū ha bere tenentur, ut in l. cum à matre. C. de rei uend. Pre terea t̄ si ipsa mater uolens contrauenire excluditur, & non auditur, ut supra fuit cōclusum, multo magis debent excludi filij post mortem matris, qui ex perso na matris uenire uolunt, tum quia eadem debet esse conditio heredis, quę fuit ipsius matris renunciantis, q̄ repelli potuit, ut in l. 2. C. de fructibus, & lit. expen. l. cū heres. ff. de diuers. p̄scrip. tum quia nō mutatur conditio obligationis ex persona heredi. l. 2. §. ex his. ff. de uerb. oblig. & in terminis nostris hoc uoluit gl. in c. quāuis. de pact. in 6. in ult. glo. quę dicit renuncia tionē successione factā cum iuramento à filia ipsi pa tri propter dotem datam non solum nocere filia, sed etiam filiis, & heredibus suis, immo sentit ibi gl. il lam renunciationem secundario nocere filiis, ut filiis, quando ipsi uellent principaliter eam reuocare, quod quidem ibi Philip. Franc. Perusi. dicit, uerum esse ēt, quando filia mortua fuisset uiuo patre, & renūciatio facta fuisset à filia, quę pp̄ dotem sibi datam, aut par tem bonorum aliquam à patre receptam uocasset se tacitam, & contentam pro successione, & sua parte, nam tunc filij excluderentur non tantum ex ui repu diationis, seu renunciationis, sed ēt & principalis, quia mater partē suā bonorū, seu aliud illius loco ha buisset, quā filij ulterius habere nō possunt: & hoc est, quod uoluit Roma. in l. qui superstitis. ff. de acq. hæ r. ¶ Rursus t̄ ex quo do. Cornelia non solum renuncia uit legitimę, & successioni paternę, sed ēt patri cum iuramento, & cum solemnitatibus requisitis, ac interueniente insinuatione bona materna, seu auita do nauit, ut apparet ex instrumento secundo, sequitur, qd talis donatio irrenocabiliter ualuit, & bonorū do natorum dominium in patrem trāslatum fuit, ut uolunt Bart. & alij in l. frater à fratre. circa finem. & ibi Moderni, & p̄cipuē las. in 7. limitatio. ff. de condit. indeb. & ibi Alexan. in apostil. ad Bar. in 1. col. qui di cit, t̄ qd ratione iuramenti ex contractu efficax oritur obligatio inter patrem, & filium de iure canonico; & fuit dictum Bal. in l. fi. in ult. col. de usuc. pro donato. & in l. 2. in repet. in 18. charta. ff. de iureiur. & attesta tur las. in d. l. frater à fratre. qd hæc est cōis opinio. Si cut ergo ipsa do. Cornelia, si uiueret, non posset dona tionem istam reuocare. arg. d. auth. sacramenta pube rum. cum gl. in uerbo, contractibus, & supra dixi, ita nec filij sui, qui ex persona matris suę uellent contra uenire, quia fortior est causa immediata, quam me diata, seu remota. l. fin. C. de naturalibus liber. & ita intelligo id, t̄ quod uoluit Bart. in l. qui superstitis. ff. de acquirend. hæred. dum concludit, nepotem exclu di, sicut eius mater excluditur, quando nepos uult in locū matris suę succedere, quia nemo plus iuris pōt

- in alium transferre, q̄ in se habeat. c. nemo p̄t de reg. iur. in 6. & prædicta maxime uera sunt respectu bonorum maternorum, aut aui materni, quæ iam fuerant irrevocabiliter ipsi do. Corneliæ acquisita, ad quæ bona materna, seu auita filij do. Corneliæ venire nō possunt, nisi ex persona suæ matris, & idē cum mater ab illis renunciatione, & donatione sua iurata fuerit exclusa, sequitur, quod etiā filij sui dicentur exclusi, ut voluit gl. in d. c. quamuis, quam sic intelligit Dec. in d. consi. 31. in 4. col. qui in hoc casu recte fuit loquutus, ut ibi in vers. ad hæc i quibus & c. ¶ Præterea f̄ ex quo do. Cornelia renūciavit, & donavit omnia bona & c. & in recōpensationem renunciationis, & ordinationis factæ ipsa recepit dotem, & alia, de quibus in instrumento renunciationis, nec nō in testamento patris sui, & uocavit se tacitam, & contentam pro omni eo, & toto & c. & pro omnibus iuribus sibi quomodocūque cōpetētibz in bonis, & hereditate sui patris, & pro legitima sibi debita, ac etiā pro oībz bonis sibi acquisitis ex bonis, & hereditate suæ matris, & aui materni, & auiæ maternæ cū cessione dictorum iurū facta dicto Petro patri suo, idē talis renūciatio, seu donatio v̄t etiā filijs ipsius do. Corneliæ renunciationis obstat nō solum virtute simplicis renūciationis, sed etiā virtute successionis, ut inquit Bal. post gl. in l. pactum. in 2. col. vers. secundo quæro. C. de colla. & ibi Alex. in pen. col. & in hanc sententiā in terminis nostris uenit Pau. de Cast. in consi. 416. in penul. col. in 2. libro, uisō puncto & c. Et hæc quoad primū dubiū dicta sufficiant. ¶ Modo uenio ad secundum, utrum dicta renūciatio, seu donatio fuerit ipso iure propter superuenientiam filiorum ipsius do. Corneliæ ex remedio. l. si unquam. C. de reuoc. dona. reuocata; & nō reuocata fuisse, uidetur dicendū f̄ quia expressē actū, & conuentum est, q̄ non possit reuocari ēt propter liberos nascituros, & superueniētes, per ea, quæ uoluit Bar. in l. titia. §. Imperator. ff. de lega. 2. qui sic limitat tex. in d. l. si unquam. & ibi docto. cōmuniter hoc sequuntur, optimus etiā est text. in c. fi. in 2. respon. 17. q. 4. ibi cum filios nō haberet, nec speraret & c. & idē uoluit Io. de Imo. in c. fi. extra de donat. & doct. in l. 1. & in l. si totas. C. de inoffi. donat. Præterea f̄ fm Alex. in consi. 29. Præclare & c. in ul. col. in 3. uol. dispositio d. l. si unquam solum habet locum in donatione, & non in renūciatione facta a filia in terminis. d. c. quamuis de pact. in 6. quia talis renūciatio nō reuocatur propter superuenientiam filiorū, ut est de mente gl. fi. ibi, per quam ita uoluit Alex. in d. consi. & ratio est, quia f̄ dispositio d. l. si unquam dicitur esse exorbitans à regulis iuris, ut ibi habetur, & constat. arg. c. quicumque in fi. 17. q. 4. ergo non debet extēdi de casu. arg. c. quæ à iure. de reg. iur. in 6. cū igitur loquatur de donatione, non debet trahi ad renūciationem, f̄ quæ nō est propriē donatio. arg. corum, quæ habentur per Bal. in rubr. & in l. 1. C. de pact. & in l. illud. in 3. col. uers. quid ergo. C. de sacros. eccl. & corū, quæ uoluit Paul. de Cast. in l. sicut. C. de repudi. hered. & si diceretur, quod in casu occurrēti nō solum facta fuit renūciatio, sed etiā donatio, quia seruata fuit forma, quā in his terminis docet Pau. de Cast. in d. l. sicut, ut uerba instrumenti sonant, ergo deberet habere locum dispositio. d. l. si unquam, Respondeo in primis, ut dictū fuit, quod specialis mētio facta fuit de filiis nascituris, & conuentum fuit, quod propter tales filios nō posset reuocari, quo casu donatio dicitur esse irrevocabilis etiam inspecto hoc casu ut dictum est: Secundo respondeo, quod f̄ dispositio. d. l. si unquam habet locum in mera, & simplici donatione, non autem in illa, q̄ fuit facta ex causā, seu ob causam, ut uoluit Bal. & Ang. in d. l. si unquam, & latius profecquitur Alex.

in cōsi. præal. 29. & idem uoluit Cor. in consi. 29. sō suprascriptio themate. in 3. uol. in 7. & 8. col. inquit Sozi. in l. 1. C. de pact. in ultima columna. hoc modo limitat. d. l. si unquam, & in terminis istis hoc idem uoluit Decius in d. consi. 181. in fi. bo. qui attestatur hanc esse communem opinionē, & ab illa in iudicando, & consulendo non fore recedendum. ¶ Nec prædictis aduersatur id, f̄ quod uoluit Sozi. in consi. 263. in secundo volumine in vltima columna, qui in terminis consuluit contrarium, q̄ mensa donatio reuocatur propter filios superuenientes, de quibus etiam expressē fuit cogitatum. Al. pressum, per textum in d. l. si unquam, quoniam cū dispositio. d. l. fuerit in fauorem filiorum introducta dixit Ioan. And. in additio. ad Spec. in tit. de inoff. editio. §. porro in vltima additio. & sequitur Salic. l. si unquam. & in d. l. 1. C. de inoffi. donatio sequi q̄ illi dispositioni, & fauori introducto pro filijs rentes non possunt renunciare, ut præfati doct. videntur concludere, quicquid dixerint Barro. & quorum opinio non est sequenda secundum Romanum. in consi. 268. non est dubium & c. quia respondetur, quod cum opinio Barto. & aliorum, de quo primo loco facta est mentio, sit communiter probata, ut attestatur Roman. ibi. & Sozi. in d. in vltima columna. Ideo reiecta alia opinio, fuit Salic. & Io. An. & Ro. sequi debemus opinionem illam communē, ut cōcludunt Io. And. do. Ant. & Moder. in c. 1. circa fin. extra de constitut. Cor. enim, q̄ do. Cornelia uoluit renūciationē, & donationem ualere, ac effectum habere, etiam si ipsa postea haberet, ut expressē actum, & conuentum ergo cum in uerbis nulla sit ambiguitas, nō debet mitti uolūtatis quæst. l. ille aut ille. in fi. ff. de leg. in incertis, & non in certis locus est coniectura. tinnus. §. cum ita. ff. de verb. oblig. & quamuis Sozi. in d. consi. in ult. col. dicat, q̄ propter dolum actum in præfati casu expressē non apparet, quod tunc uoluerit filijs nascituris præiudicare, quoniam ille facit consensum abesse. l. eleganter. in princ. dolo, & l. dolo. C. de inutil. stipul. & dolo in casu currenti probatur, & apparet, quia & si expressē uerba illa in instrumento, etiam si ipsa haberentur, & tamen ipsa do. Cornelia non fuit certiorata, importaret illa uerba, ergo ipsi tanquam errantes in iure subueniendum est, cum tractet de damno. tando. l. error. in fi. l. iuris ignorantia. ff. de iur. & igno. ut ibi latius traditur per Sozi. qui etiam dicit dolo constare, & ipsam do. Corneliā dolo constare circumuentam propter enormissimam lesionem deceptionem. arg. d. l. 2. ff. de doli excep. & in l. cum aliter. ff. de verb. oblig. tamen quicquid in præfati, contrarium est uerius, ex quo sumus in casu ro, & certo, q̄ do. Cornelia uoluerit præiudicare filiis nascituris, de quibus expressē in uerbis fuit cogitatum. Nec obstat, q̄ ex quo non fuit certiorata, detur dolo circumuenta, & sic sumus in dubio, & dolo consensum excludat. d. l. eleganter, quia respondetur, f̄ hoc esse uerum in dolo ex proposito, quia sam contractui dedisset, ut quia dolo quis alius contracturus fuisset ad contrahendum inducitur quo dolo loquitur tex. in d. l. eleganter. & in d. l. hic enim dolo excludit consensum, nō autem dolo, ut est dolo ex proposito, qui in cōtractum cidit: item ut est dolo re ipsa, nam huiusmodi dolo non excludit, immo includit consensum, & idē non obstat ualeat contractus, in quo inueniatur uis rescindi possit, ut habetur. in d. l. si quis cū alio & in c. cum dilecti. per glo. & Doct. de empr. & hoc uerum est, ergo consensus non excludit alioquo

alioquin contractus in se non ualere, si non haberet
consensum. l. 1. ff. de pact. Præterea ex eo, qd non fuit
certiorata, qd illa verba, & si liberos haberet, &c. ipor
tarent, non dicitur dolo inducta, nam ex quo iurauit,
& promisit non contravenire, item omnia & singula
vera esse, absq; alia informatione dicitur certiorata,
& statim uerbis suis, tãquam de illis sit bene instructa,
quoniam iuramenti uirtus certioratione expressam
operatur, ut supra dixi. Et consequenter non obstat et
q ex magna, & enormi lesione dicitur dolo circumue
ta, quia primo dici potest, q talis dolus non facit con
sensum abesse, per prædicta. Secundo dico, q dolus re
ipsa, qui dicitur, & præsumitur interuenire ex maxima
lesione, non est sufficiens, ut renunciatio, seu dona
tio facta à filia patri cum iuramento rescindatur, ma
ximè qn filia tempore renunciationis fuit maior, & æ
tatis legitime, ut in d. c. quauis cū si supra ad propo
situm allegatis. Et ex his tolluntur considerationes no
ue do. mei Sozi. in d. consi. Et bene ad prædicta facit cōf.
Rom. 26. ¶ Sed si dubitari posset in casu isto, quod Do.
Cornelia uoluit filiis nascituris expressè præiudicare,
an dicti filii possint saltem reuocare renunciationem
seu donationem tanquam inofficiosam per uia que
rele inofficiosæ donationis? Et hoc Bar. in d. l. Titia. §.
Imperator uidetur sentire, nam ibi in pen. col. in uer.
quero utrum. l. si vnquam, &c. querit, an possit expres
sè renunciari beneficio. l. si vnquam, &c. responderet, q
sic, sed non quoad reuocationem sciendam per titulu
de inoff. dona. quia illa donatio inofficiosa in fraudẽ
filiorum fieri dicitur, nã reuocatur, quæ fit per l. si vn
quam, sit ex præsuppta mēte donantis propter liberos,
ut ibi, & in c. fi. 17. q. 4. Vnde si parens expressè uoluit
quod in casu existentium filiorum non possit donatio
reuocari, certè illæ leges locū non habent, uidelicet.
d. l. si vnquam, & d. c. h. Sed querela inofficiosæ dona
tionis competit contra uoluntatem donatoris. l. 1. &
ibi Bar. Sal. & alii. C. de inoff. dona. Bar. in d. §. Impera
tor in antepe. col. ecce quod Bar. ibi expressè innuit,
quod licet parens uoluerit filiis præiudicare, tamẽ ip
si filii pnt dicere donationem inofficiosam, factã con
tra officium pietatis, etiam q parēs cum iuramento
renunciasset expressè querelã inofficiosæ donatio
nis, ut per Bar. in d. §. Imperator in pen. col. in uer. q
ro mater. Et multo magis hoc procedit, qn tempore
donationis filii nondum nati fuissent, argu. l. si quis in
suo in fi. C. de inoff. testa. iuncta. l. si totas, & l. fi. C. de
inoff. dona. Sed tenendo contrariam partem, q filii
Domina Corneliæ et nō possint uti remedio quere
le in casu, de quo agitur, rñderi præmissis pōt, primo
animaduertendū esse, utrū tempus datum ad querelã
dum fuerit elapsū, qd est quinquennium. l. si cum
ibi no. C. de inoff. dona. iuncta. l. cōtra maiores. C. de
inoff. testa. iã diu. n. uidelicet de anno 1516. facta fuit
donatio: multi quoq; sunt anni, quibus defuncta fuit
Do. Cornelia, ergo ipsius filii dicto tēpore quinquen
nii excludi potuerunt. Præterea, & secundo ex quo do
natio, ut supra, facta potuit rescindi per remediū resti
tutionis in integrū, fortè propter ætatem, & ob enor
mem lesionem, quod remediū transmittitur etiã
ad hæredes minoris, decepti, ut in l. minor. in fi. cum
l. seq. ff. de minoribus, sequitur, q filii Do. Corneliæ
non possint cōtra donationē matris uenire per uiam
querelæ inofficiosæ donationis, quia hoc remediū
est subsidiarium, & extraordinarium, & ubi cōpetere
potest aliud extraordinarium, siue subsidiarium, qua
le est remediū restitutionis in integrum, deficit re
mediū querelæ inofficiosæ donationis. l. si filius, &
ibi gl. et Doct. C. de inoff. dona. Rursus quoad quere
lam inofficiosæ donationis filii, et parentes donato
ris pariscantur, nam his oībus cōpetere pōt. d. l. si fi

lius: sed si quando filiis facta fuit immensa donatio, ea
ab alijs filiis siue natis, siue nascituris non reuocatur,
nisi usq; ad legitimā debitā iure nature, hoc est usque
ad debitū bonorum subsidium. l. si totas, & habetur. i.
l. 1. C. de inoff. dona. auth. vnde si parens, & in corpo
re. C. de inoff. testa. ergo idem dicendum est, quādo
per filiã immensa donatio patri facta fuisset, prout fa
cta fuit in casu nostro: ut non possit per filios reuoca
ri, nisi usque ad debitum bonorum subsidium, sed si quo
ad debitū subsidium bonorū, seu quoad legitimā in
casu presenti non pōt et ab ipsis filiis reuocari, qm D.
Cornelia expressè, & cum iuramento renunciavit legi
time sibi debite per tex. i. d. c. quauis cū gl. fi. & Bal.
in l. si quādo. in prin. & in §. 1. ibiq; Pau. de Cast. ff. de
inoff. testa. & renunciando, et donando habuit à pa
tre dotem cōgruam, & ob talẽ dotẽ filia renunciavit,
& uocauit se tacitam, et cōtentā p oī eo, q habere de
beret pro legitima sua, & pro bonis maternis, &c. &
quauis data, & assignata ipsi D. Corneliæ non suffice
rent ad legitimā, & ad bona materna, tamen perinde
ac si sufficerent, & ac si habuisset suam integrā legiti
mā, & suā integrā bona materna pp iuramentū appo
situm. d. c. quauis cum alijs supra ad hoc allegatis, er
go filij Dō. Corneliæ ex persona matris contravenire
nō possunt, nec et ex sua persona, quia ipsi nō possunt
petere ab ayo suo, cui fuit donatū, id, quod mater, q
donauit, habuit, seu habuisse censetur: & per hanc rō
nem ita determinat Pau. de Cast. in d. consi. 4. 16. in 2.
lib. in ultimis uerbis, ex quibus sit resolutum tertium
dubiu. ¶ Quoad quartū, si utri filij D. Corneliæ ex sua
persona, & iure proprio possint ad successionē oīum
bonorum Petri aui sui uenire, non obstante renuncia
tione, & donatione materna, Pau. de Cast. in d. consi.
4. 16. expressè uoluit, q non, sed q ipsi et dicantur ex
clusi, ut proximè supra retuli. Idẽ uoluit Roma. in l. q
superstitis. ff. de acqui. hered. cuius opinionẽ refert,
ac sequitur Dec. in cōf. 18. 1. in 1. lib. qui subtilissimè il
lam defendit à motiuis Bal. & Alex. in l. pactum. C. de
colla. & aliorū. i. d. l. qui superstitis: cuius rōnes, & fun
damenta aliter nō refero, quia possunt inspicī, quæ ta
men sunt expressè de mente Pau. de Cast. in d. consi.
de quo nō facit mentionem, qd uiderim: & in d. cōf.
18. 1. Dec. disputat, & examinat oīa dubia, q in presen
ti cā examinanda occurrunt, eaq; oīa ad fauorem Pe
tri donatarii, seu heredum suorum decideret cōtra Do.
Corneliã filiã donatricẽ, & illius filios, qui uel ex per
sona suę matris, uel ex sua uellēt uenire, & Petro ayo
suo succedere. ¶ Contra tamen prædicta difficultatẽ
facere vñ id, quod in suo testō dictus Petrus auus ma
ternus disposuit, nam nepotibus ex dicta D. Cornelia
iure institutionis reliquit p oī eo, & toto, &c. ducatos
250. & uoluit illos, ac et ducatos quingentos pro do
te datas, & ducatos alios 150. datos pro correidis, & a
lia assignata D. Corneliæ debere cōputari i legitimā
debitā iure nature tam ipsis nepotibus, q Do. Corne
liæ: quo fit, ut ipsi nepotes dicti Petri, q absq; alijs de
scendentibus decessit, non possint dici præteriti, nec
exheredati, cū fuerint in dictis rebus instituti, & con
sequenter nequeant dicere testm̃ aui nullū, nec illud
querelare, ut in auth. ut cū de appel. cog. §. aliud quo
que cap. colla. 8. & plenè habetur in auth. ex cā. C. de
lib. præ. cum si. Item inferri uidetur, q ex quo Petrus
auus uoluit dictas summas, & res debere in legitimā
debitā ipsis nepotibus imputari, intentionis suę fuit,
illos habere suā legitimā, uel saltẽ aliquid loco legiti
mæ, ut uerba testī sonāt. & arg. l. omnimō. C. de inof.
testa. & id sequitur, qd non obstante dispositione tes
tatoris expressa ipsi nepotes possunt, tanquã uocati
ad legitimā, ad supplementū illius agere. d. l. omni
modo, & oē grauamẽ, cōdō, tps, seu onus adieciū est
omni-

omnino modo rei sciendū, & pro nō scripto haberi dēt. l. qm̄ in prioribus. C. de inoffi. testa. ¶ Sed his non obstantibus Dec. in d. consi. 181. concludit, nepotes, qui bus similiter aliquid fuerit iure institutionis relictu, non posse ex p̄sona sua succedere aucto donatario, sed solum consequi id debere, quod fuerat relictu, propterea quia mater illarū propter dotem datā, & propter alia sibi concessa renunciauerat cum iuramento hereditati, & legitimā, ac oībus iuribus, &c. & se nō uocat contentam, & tacitā pro oī portione, & successione sibi debita, aut debenda, veluti ēt dicit, & concludit Pau. de Cast. in d. consi. 416. Vel dato, prædictos nepotes posse admitti ad petendū supplementū legitimā suā, quā ipsi debent possēt ex oībus bonis, quā dictus Petrus habuit, dico, & concludo, q̄ dotes datæ, & correda, ac alia assignata Do. Corneliæ ab ipso Petro oīno sunt in legitimam suā, illiusq; supplementum computanda, quia sicut dos data à patre filiæ, vel ab aucto nepti est in legitimam filiæ, seu neptis putanda. l. qm̄ nouella. C. de inoffi. test. ita & id, quod datū fuit filiæ, computari dēt in legitimam nepotibus ex ipsa filiā debitam, vt̄cludit Bar. in l. quartā. ff. ad l. fal. cid. Et quāuis plures fuerint p̄traria opinione sequenti in d. l. in quartā. & in d. l. qm̄ nouella. tñ opinio Bar. ut magis cōis, ut attestatur Dec. in d. consi. 181. qui allegat tenentes opinionē Bar. quē ipse in casu occurrenti sequit. Præterea posito, q̄ opinio Bar. in d. l. in quartā, esset dubia, & cōtraria, esset de iure verior, q̄ dos data à patre filiæ non esset computanda in legitimā debitam in bonis aui ipsi nepotib. ex filiā, qui vellēt ex suo iure, & ex sua p̄sona venire ad successionem aui, cui filiā prædecessisset, qm̄ tex. in d. l. qm̄ nouella. vult dotē datā debere imputari in legitimam illi filiæ seu nepti, cui dos data fuit, non aut filiis illius filię, vel nepti, tamen hæc difficultas, & disputatio in casu nostro non est necessaria, cū simus in casu claro, in quo dos data D. Corneliæ, & alia sibi assignata oīno sunt in legitimā nepotibus ex dicta D. Corneliā debitā putanda, qm̄ Petrus testator expressē disposuit, & uoluit, q̄ illa oīa sint in legitimā nepotū computanda; & 59 t̄vbiunque testator expressē aliquid esse computandum disponit, tunc id dēt̄ putari, et si esset tale quid, quod aliā de iure, & regulariter, ac in dubio non eēt̄ putadū, vt̄cludunt oēs scribētes, Bar. & alij in d. l. in quartā. in 4. & 5. col. in uer. venio. per tex. in l. et. §. si debita. uerf. sed & si non mortis. ff. de bonis liberto. Et sic casus noster est clarior, q̄ sit casus, in quo Dec. cōsultuit: quia ibi aucto simpliciter aliquid reliquit nepotibus pro sua legitima, nec fuerat expressum, q̄ in legitimā suā deberent putare dotem, & alia matrilorum data, & tñ uoluit Dec. ex mente Bar. q̄ ipsi nepotes dotem maternam, & alia matri suæ data putare tenerentur: in casu aut̄ nostro aucto uoluit expressē illa debere putari. ¶ Et præsupposito, non tñ pro absoluto concessō, q̄ hi nepotes debeant integram legitimam in bonis aui consequi, & habere, & ad supplementum illius ex sua p̄sona, & iure proprio agere possint, superest adhuc difficultas, q̄ tanta sit, & esse debeat hæc legitima, utrum tertia omnium bonorū aui, quæ ipse habuit tēpore mortis, iuxta tex. in authē. nouissima. & in corpore, unde sumitur. C. de inoffi. testa. an uerō minor portio, uidelicet sexta oīum bonorū aui: & p̄termissa disputatione, p̄cludo in casu occurrenti ipsis nepotibus pro legitima sibi debita solum sextam omnium bonorū debent, computando in eā dotem maternam, & correda, & alia quæ illorum mater ab aucto habuit, ut supra dictū est. Quod aut̄ eorum legitima solum sit sexta pars omnium bonorum aui, clarissimē demonstratur: nam ex forma statutorū ciuitatis Pisarum ad successionem intestati alicuius fi-

mul admittuntur nepotes ex filiā, & frater defuncti frater defuncti solum admittitur in virili, & nepos si ex una filiā descendat, ad aliam uirilem, si uel pluribus filiabus plures sint nepotes, tñ frater in virili, & nepotes in stirpes, & non in capita, ut si sint nepotes ex una filiā, & unus ex alia filiā, tres debebunt portiones, unam uirilem habebit frater, aliam illi duo nepotes nati ex una filiā, & alia uirili, & sic tertiū ille alius nepos ex alia filiā; similiter unus frater, & duo sint nepotes ex una filiā, unam uirilem, hoc est dimidiam frater habebit, & aliam uirilem, & sic dimidiam duo nepotes ex filiā consequentur, clarē innunt uerba statuti. Quibus statibus dicti casu nostro legitima debita ipsis duobus nepotibus ex Do. Corneliā natis, dicitur esse tertia pars illorum bonorum, in quibus ab intestato ipsi nepotes successissent, quæ in effectu dicitur esse sexta pars omnium bonorum aui, quæ habuit tempore suæ mortis, & putatis etiam bonis, quæ habuit, & acquisiuit renunciatione, & donatione sibi facta per filiam Do. Corneliā, ut de se cuiuslibet rectē calcularet: nam cum in casu nostro ipsi nepotes ab intestato solum potuissent succedere in una uirili, hoc est in dimidiam omniū bonorum, & in alia uirili, hoc est in dimidiam fratres, sequitur, quod tertia pars illorum bonorum, in qua nepotes ab intestato successissent, quæ effectu est sexta pars omnium bonorum, ut supra dicitur esse sua legitima iure naturæ debita. ¶ Nam legitima debita iure naturæ est tertia pars illorum bonorum, in quibus, ab intestato filij, seu nepotes successissent defuncto, si ipse ab intestato decessisset, est textus in c. Raynuitus. extra de testamen. & imbetur, & in l. quæ nuper. & l. parentibus. C. de iust. testamen. & ideo si filiā sit à successionem intēti in totum propter masculos exclusā, illa non partem, nec admittitur ad partem etiam legitimam, quoniam cum ab intestato non possit succedere, potest dici sibi debita aliqua legitima, quæ est uel dimidia eius, quod quis deberet obtinere, dēdo ab intestato iuxta numerum filiorum, aut autem. nouissima. iunctis iuribus præmissis. Et concludunt Doctores communiter post Bartolomæum. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. & a opinione Saliceti relata per Alexandrum, & alios ibi, & latē dixi in d. c. Raynuitus. Et ex his omnibus dubia in præsentī causā proposita resoluta apparet. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Renuntiatio bonorum maternorū, vel paternorū facta ēt cum to à filiā minore annis 25. in manibus patris, propter eam, nam filiā lesionem rescinditur aduersus patrem, etiam si sit filiā à patre in illorum bonorum recompensationem. Nec si hæc bona iam fuissent filiæ realiter acquisita. nu. 5.
- 2 Secus est in filiā, quæ renunciationis, & donationis tēpore, & legitimæ etatis fuisset, & dotem congruam habuisset. nu. 25.
- 3 Idem, si lesionem etiam enormissimā expressē cum iuramento ciasset. nu. 44.
- 4 Iuramentum quomodocunque sumptum, in quo dolus etiam interuenit, non ligat, ut illi, & contractui sit standum.
- 5 Lesto enormissima, seu enormior dolum in se continet.
- 6 Dolus re ipsa dolo ex proposito aequiparatur.
- 7 C. quāuis de pactis in 6. declaratur.
- 8 Filiā minor sub cura, & gubernio patris existens se cum patre trahat, illi bona maxime materia, iamq; sibi delata, & etiam ta donando, & renunciando, parua dote præ bonis dāta, & metu reuerentiali paterno compulsa donasse, & etiam ciāse præsumitur.